Nr. 4. Sokółka dnia 15 Lutego 1924 roku Rok 3.

GAZETA SOKÓLSKA

Wychodzi **1** i **15** każdego miesiąca.

WYDAWNICTWO SEJMIKU POWIATOWEGO

REDAKCJA i ADMINISTRACJA
PRZY WYDZIALE POWIATOWYM

CENA NUMERU 16 gr. polsk.
OPŁATA ZA OGŁOSZENIA:
Za wyraz . . . . 5 gr. polsk.
w/g kursu franka złotego w dniu opłaty.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej.

z dnia 20 stycznia 1924 r.

w przedmiocie systemu monetarnego.

Na zasadzie art. 1 punkt 8 i art, 2 ustawy o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia 11 stycznia 1924 r. (Dz.U.R.P. № 4 poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1924 r. stanowię co następuje:

Art. 1. Jednostką monetarną Rzeczypospolitej Polskiej jest złoty, zawierający dziewięć trzydziestych pierwszych części grama czystego złota.

Złoty dzieli się na sto groszy.

Art. 2. Wybijanie monet należy do praw zwierzchniczych Państwa i jest wyłącznym jego przywilejem.

Art. 3. Wybijane będą monety:

1) złote: po sto złotych, po pięćdziesiąt złotych, po dwadziescia złotych, po dziesięć złotych;
2) srebrne: po pięć złotych, po dwa złote, po jednym złotym i po pół złotego;
3) niklowe: po dwadzieścia groszy i po dziesięć groszy;
4] bronzowe: po pięć groszy, po dwa grosze i po jednym groszu.

Art. 4. Monety złote będą wybijane ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi dziewięćset części złota i sto części miedzi. Z jednego kilograma tego stopu wybija się trzy tysiące sto złotych w złocie. Waga monet po sto złotych wynosi trzydzieści dwie całe i dwadzieścia pięć tysięcy osiemset sześć stotysięcznych grama,-średnica-trzydzieścia pięć milimetrów, Waga monet po pięćdziesiąt złotych wynosi szesnaście całych i dwanaście tysięcy dziewięćset trzy stotysięczne grama,-średnica-dwadzieścia osiem milimetrów. Waga monet po dwadzieścia złotych wynosi sześć całych i czterdzieści pięć tysięcy sto sześćdziesiąt jedna stotysięczna grama,-średnica-dwadzieścia jeden milimetrów. Waga monet po dziesięć złotych wynosi trzy całe i dwadzieścia dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt stotysięcznych grama,-średnica-dziewiętnaście milimetrów.

Art. 5. Monety srebrne po pięć złotych wybijane będą ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi dziewięćset części srebra i sto części miedzi. Waga monet po pięć złotych wynosi dwadzieścia pięć gramów,-średnica-trzydzieści jeden milimetrów.

Monety srebrne po dwa złote, po jednym złotym i po pół złotego wybijane będą ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi osiemset trzydzieści pięć części srebra i sto sześćdziesiąt pięć części miedzi.

Waga monet po dwa złote, wynosi dziesięć gramów,-średnica-dwadzieścia siedem milimetrów. Waga monet po jednym złotym wynosi pięć gramów,-średnica-dwadzieścia trzy milimetrów. Waga monet po pół złotego wynosi dwa i pół-grama-średnica osiemnaście milimetrów.

Art. 6. Monety niklowe wybijane będą z czystego niklu. Waga monet po dwadzieścia groszy wynosi trzy gramy,-średnica-dwadzieścia milimetrów. Waga monet po dziesięć groszy wynosi dwa gramy,-średnica - siedemnaście całych i sześć dziesiątych milimetra.

Art. 7. Monety bronzowe wybijane będą ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi dziesięćset pięćdziesiąt części miedzi, czterdzieści części cyny i dziesięć części cynku. Waga monet po pięć groszy wynosi trzy gramy-średnica-dwadziościa milimetrów. Waga monet po dwa grosze wynosi dwa gramy,-średnica-siedemnaście całych i sześć dziesiątych milimetra. Waga monet po jednym groszu wynosi jeden i pół grama,-średnica-czternaście całych i siedem dziesiątych milimetra.

Art. 8. Przy wybijaniu monet złotych i srebrnych odchylenia w obie strony od norm, wskazanych w artykułach 4 i 5 niniejszej ustawy co do wagi i próby nie mogą przekraczać dla monet złotych: co do próby jednej tysiącznej części ich wagi, dla monet po dwadzie-

ścia złotych i po dziesięć złotych dwuch tysiącznych części ich wagi, dla monet po pięć złotych trzech tysiącznych części ich wagi; dla monet srebrnych. co do próby dla monet po pięć złotych dwuch tysiącznych części, dla monet po dwa złote, po jednym złotym i po pół złotego trzech tysiącznych części co do wagi dal monet po pięć złotych trzech tysiącznych części ich wagi, dla monet po dwa złotym pięciu tysiącznych części ich wagi, dla monet po pół złotego, siedmiu tysiącznych części ich wagi.

Minister Skarbu określi dopuszczalne przy wybijaniu monet niklowych i bronzowych odchylenia w obie strony od norm, wskazanych w art. art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

Art. 9. Monety, wypuszczone na podstawie niniejgo rozporządzenia, są środkami płatniczemi, mającemi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę:

monety złote bez ograniczenia kwoty,

monety srebrne po pięć złotych oraz monety po dwa złote, po jednym złotym i po pół złotego łącznie do kwoty stu złotych przy każdej wypłacie, monety o wartościach poniżej pół złotego łącznie do kwoty pięciu złotych przy każdej wypłacie.

Kasy państwowe przyjmują monety wszelkich rodzajów w każdej ilości przy wszystkich wpłatach z wyjątkiem tych wpłat, które w myśl obowiązujących przepisów winny być uiszczane w złocie.

Art. 10. Państwo wybija monety złote w miarę potrzeby, bez ograniczeń co do kwoty, a monety srebrne po pięć złotych do kwoty czterech złotych na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej Polskiej, monety po dwa złote, po jednym złotym i po pół złotego łącznie do kwoty czterech złotych na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie monety o wartościach poniżej pół złotego do kwoty jednego i pół złotego na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 11. Monety złote wybijane są na rachunek Państwa jak również na rachunek osób prywatnych, zgłaszających do przebicia na monetę ilości złota, nie mniejsze niż sto gramów czystego złota. Na rachunek osób prywatnych wybija się, na warunkach przez Ministra Skarbu oznaczonych, za pokryciem kosztów wybicia, te z pośród monet złotych wyszczególnionych w punkcie pierwszym art. 3, które Minister Skarbu uzna za potrzebne dla obiegu.

Monety z innych kruszców są wybijane wyłącznie na rachunek Państwa.

Art. 12. Wzory monet ustala Minister Skarbu rozporządzeniami, podając warunki odnośnych monet w graficznej reprodukcji jako załączniki.

Art. 13. Nikt nie jest obowiązany do przyjmowania monet, których wizerunek jest całkowicie zatarty, oraz monet uszkodzonych, jak również monet złotych i srebrnych, których waga zmniejszyła się zwskutek zużycia w stosunku do najmniejszej wagi, dopuszczalnej przy wybiciu w myśl art. 8 niniejszego rozporządzenia, więcej niż o pięć tysiącznych części w monetach złotych, o jedną setną części w monetach srebrnych po pięć złotych i o pięć setnych części w monetach srebrnych po dwa złote, po jednym złotym i po pół złotego.

Monety złote i srebrne, które utraciły większą od wyżej wskazanych części swej wagi zostają przez Skarb wycofane z obiegu, z zapłatą za każdy gram pozostałej w nich wagi: monety złote trzech złotych i dziesięciu groszy i monety srebrne dwudziestu groszy, o ile ich wizerunek nie jest całkowicie zatarty i nie są one uszkodzone.

Art. 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia oraz wyznaczenie terminów wypuszczenia monet oraz wejście w życie przepisów art. 9 i 12 niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski.

(Dz. U. R. P. № 7/24 poz. 65).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 20 stycznia 1924 r.

o określaniu wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciąganiu i dochodzeniu zobowiązań w złotych.

Na zasadzie punktów 8, 9 i 10 art. 2 ustawy z dnia 11-go stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1924 r. zarządzam co następuje:

Art. 1. Wartość przedmiotów majątkowych i zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, nie wyłączając weksli i papierów wartościowych może być wyrażana w złotych, jak również opiewać mogą na złote wpisy do ksiąg hipotecznych i innych rejestrów publicznych.

Podobnież w złotych mogą być dochodzone przed sądami pretensje, wynikające ze wszelkich tytułów prawnych, niezależnie od waluty, na jaką opiewają.

Art. 2. Złoty będzie obliczany i płatny w markach polskich w/g kursu franka złotego, ustalonego i ogłaszanego w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu na zasadzie art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz.U. R.P. № 127. poz. 1044) na dzień, w którym przypada obliczenie względnie zapłata. Strony mogą też przyjąć za podstawę obliczania względnie zapłaty kurs giełdowy franka złotego.

Art. 3. Określenie w złotych wartości przedmiotów majątkowych i zobowiązań dokonane w aktach prawnych i powództwach sądowych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia jest ważne.

Obliczenie jednak nie może przekraczać kursu określanego wedle art. 2.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski.*
Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski.
Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski.*

(Dz.U.R.P. № 7/24 poz. 61)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r.

W przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze ziemi Wileńskiej oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, SOKÓLSKIEGO, wołkowyskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 7 ust. z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505) oraz art. 5, 6 i 7 ustawy dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U R P. № 127 poz. 1044) zarządza co następuje:

Art. 1 Przypadająca na obszarze Ziemi Wileńskiej t. j. powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego, wilejskiego, oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, jak również powiatów: białostockiego, bielskiego, SOKÓLSKIEGO, wołkowyskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego na poszczególne powiaty ogólna suma państwowego podatku gruntowego (art. 6 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich.-Tom V Ros. Zb. Pr. wyd. 1903 r) zostaje określona we frankach złotych, poczynając od 1 stycznia 1 1924 r. w przeciętnych wysokościach ustalonych z każdej dziesięciny gruntów w następującej tabeli:

L. p.	Nazwa powiatu	Z jednej dziesięciny gruntów uprawn. łąk, ogrodów, sadów.	Z jednej dziesięciny przestrzeni leśnych, błotnistych i pastwisk
		w frankach złotych	
1.	Białostocki	0.90	0.18
2.	Bielski	0 80	0.16
3	Sokólski	0 80	0.16

§ 2. Postanowienia art. 2,8,12,13,14, ustawy z dn 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 505) tudzież §§ 2,3,4,5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1922 r. (Dz.U.R.P. № 72 poz. 560) mają moc obowiązującą na obszarze wymienionym w § 1. niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski.

(Dz. U.R.P. № 8/241 poz. 77)

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 stycznia 1924 r.

w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1924.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. (Dz.U.R.P. № 47 poz. 409) o monopolu tytoniowym, zarządza się co następuje:

§ 1. W roku 1924 uprawa tytoniu dozwolona jest:

. . . .

IV. w województwie białostockim w powiatach: grodzieńskim i wołkowyskim

§ 2. Na oznaczonym powyżej obszarze uprawy tytoniu może uprawiać tytoń tylko rolnik, który otrzymał urzędowe pozwolenie na tę uprawę.

. . . .

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu *W. Grabski.*

(Dz U.R.P. № 3/24, poz. 20)

Wznowienie wkładów w złotych pol. na książeczki oszczędnosciowe P.K.O.

Z dniem 1 lutego 1924 r. podejmuje Pocztowa Kasa Oszczędności przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, notowanych w walucie złotej, na następujących warunkach:

1) Wkłady oszczędnościowe, notowane w walucie złotej, przyjmują: Kasa P. K. O. w Warszawie, Kasy Oddziałów P.K.O. w Poznaniu, Katowicach i w Krakowie (w Krakowie od 1 marca r.b,) tudzież Urzędy pocztowe w miejscowościach, gdzie jest telegraf państwowy.

2) Wkłady będą zapisywane w książeczkach wkładowych P.K.O. w walucie złotej, wypłaty zaś będą uskuteczniane w markach polskich podług kursu giełdowego 6% bonów skarbowych.

Kurs będzie ustalany każdej soboty według notowań na giełdzie warszawskiej na cały następny tydzień od poniedziałku.

3) Najwyższą stawkę wpłat w jednym dniu na jedną książeczkę wkładową ustala się na 100 (sto) złp., wypłat doraźnych w urzędach pocztowych na 10 (dziesięć) złp., a w Kasach Oddziałów P.K.O. w Poznaniu,

Katowicach i w Krakowie na 50 (piećdziesiąt) złp.

4) Ogólna wysokość wkładek oszczędnościowych na jedną książeczkę nie może przekraczać 5.000 (pięć tysięcy) złp.

5) Kwoty przekraczające 10 złp. tudzież całkowite oszczędności, nawet poniżej 20 złp. mogą być wypłacone w urzędach pocztowych tylko po uprzedniem wypowiedzeniu w P.K.O, w Warszawie.

6) Przekazy na wypłaty z rachunków oszczędnościowych P.K.O, w walucie złotej będą opiewać na marki, przyczem będzie wymieniona ilość złotych, którą należy odpisać z książeczki wkładowej,

Kwoty przekazane do wypłaty, będą przeliczane według kursu dnia przeliczenia i wystawienia przekazu.

7) Wypowiedzenie wkładki, zapisanej w walucie złotej, będzie uwzględniane dopiero piątego dnia po złożeniu.

8) Do czasu wprowadzenie w obieg waluty złotej jedna osoba może posiadać dwie książeczki wkładowe P.K.O., t. j. jedną na walutę markową i jedną na walutę złotą.

Pozatem obowiązują Postanowienia o obrocie oszczędnościowym, których tekst dołączono do każdej książeczki wkładowej, z wyjątkiem art 5—7 ustęp. 2-gi art. 9-II I, art. 9 rozdziału II, tudzież art. A. 1. rozdziału III o tyle, że wysokość doraźnych wypłat ustalono na 10 złp.

(Mon.Pol. № 25 z dn. 39/I 1923)

MINISTERSTWO SPRAW WEWN. № O. P. 14362 Warszawa. dn. 28 grudnia 23 r. W sprawie przesyłania Min. Spraw Zagran. dyplomów orderów zagranicznych.

Odpis z odpisu.

OKÓLNIK № 146.

DO

P.P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Kom. Głównej Pol. p.

W związku z okólnikiem Min. Spr. Wewn. z dn. 28/VIII-23 r. № 101 O. p. 9446 polecam podać do wiadomości osób odznaczonych orderami, by w wypadkach wręczenia im odznak i dyplomów nie za pośrednictwem Min. Sprw. Zagran. przesyłali, w drodze wskazanej w ustępie drugim wymienionego okólnika, temuż Min. (Protokuł Dyplomatyczny) do wglądu oryginalne dyplomy oraz wypełniane potwierdzenia odbioru (accuse de recetion) nie zależnie od obowiązku starania się o zwolnienie w art 96, Konst. na przyjęcie i noszenie tych odznak. Zarządzenie niniejsze zostaje

---

POWIAT SOKÓLSKI.

Lustracja miasta Odelska w 1800 roku

(ciąg dalszy).

5. Grunta do Miasta należące.

Względem Gruntow do miasta należących Inwentarz amtu dać właściwie powinien oświecenie; który od Dzierżawcy był żądany, ten jednak niemogl bydź produkowany, poniewaz przez amt . . . . . do Przeświętney Kamery miał bydź przesłany, według Delineacyi jednak circa 60 włok. 153. Morgów Miary Litewskiey wynosić maią ktorych Sytuacya y Oddział, w Delineacyi dokladnie iest zapisany.

JXiądz tuteyszy posiada 2 włoki 11. Morg 210. Prętow, które mu niedawno przez Przeświętną Kamerę w Mieysce 2 włok, na Plebanowcu położonych teraz przez Dukt graniczny w Moskwę wpadłych a dawniey do Kościoła należących, bez opłaty onych są wydzielone: Grunta te dopiero rzeczone są właściwie tak nazwane Etablissement.

W przeszłych czasach y aż do Czasu, pociągnioney Granicy uzytkowali takoż Mięszczanie.

18 Morgow 30 Prętow y
13 — 48 — a zatym ogólnie
31 Morgów 78 Prętow Miary Litt.

Łąk nad Rzeką, Szwildots, położonych teraz jednak w Kordon Rossyiski wpadłych, których też z tey przyczyny uzytkować niemogą, wto mieysce zaiste, inne Im są przez Lesnictwo Sokolskie wydzielone.

Grunta teraz należące do Dworu, należały początkowo do Miasta, lecz przed lat 25, tuteyszym Mięszkańcom, przez Tyzenhauza Podskarbiego Koronnego odebrane zostały, na których, terazmeyszy Folwark pobudowanym został. Reszta zaś Roli pomiędzy nich w małych Częściach podzielona została. Według Delineacyi wynoszą Grunta folwarczne ogólnie =włok 30. Morg 9. Prętow 258. W Mieysce zabranych Im Gruntów, oznaczone w Delineacyi sub I. K. M. et N. Grunta ogolne włok =6. Morgow 4. Prętow 171 wydzielone były, które iak powiadaią, do wsi Urzanow przed Kilku Latami zniesioney, należały.

Przed tą operacyą tojest Zaborem p. Tyzenhauza dawniey tylko Plac Folwarczny od

wydane na podstawie okólnika prezydjum Rady Min. z dnia 10-go grudnia 1923 roku Nr. 190/15128.

Minister (—) *Sołtan*.

ROZKŁAD POSIEDZEŃ
Komisji, Wydziału i Sejmiku
w 1924 roku.

1. Komisja Opieki Społecznej.
   19/II, 16/IV, 20/VI, 19/VIII, 20/X, 19/XII.
2. Komisja Drogowa.
   20/II. 20/V, 20/VIII, 20/XI
3. Komisja Rolna.
   21/II, 21/V, 21/VIII, 21/XI.
4. Komisja Sanitarna.
   22/II, 18/VI, 19/XI.
5. Komisja Rewizyjna.
   na tydzień przed Sejmikiem.
6. Wydział Powiatowy.
   w najbliższą sobotę po 1-ym i 15-ym każdego miesiąca (względnie 1 i 15-go, o ile sobota wypada w tym dniu).
7. Sejmik.
   28/IV, 28/VII, 6/X, 9/XII.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta
(—) T. Walicki.

Rok 1924.

Sprawozdanie miesięczne

miesiąc Styczeń.

Nr. 1.

ze szpitala Sejmikowego w Sokółce.

Liczba chorych	Dur plamisty	Dur brzuszny	Choroby weneryczne	Gruzlica płuc	Choroby narządów wewnętrznych	Choroby chirurgiczne	Choroby umysłowe	Choroby oczu	Choroby skórne	Położnicze	Obserwacja	RAZEM
Pozostało z poprzedniego miesiąca		1			13	3						17
Przyjęto w ciągu miesiąca	9				23	1						33
Razem leczono w ciągu miesiąca	9	1			36	4						50
Wypisano	5	1			22	1						29
Zmarło						1						1
Razem ubyło w ciągu miesiąca	5	1			22	2						30
Pozostało Na 1/II 1924	4				14	2						20

Liczba chroników, nie nadających się do leczenia szpitalnego, lecz do umieszczenia w przytułku 2.

Liczba żołnierzy leczonych w szpitalu.—

Liczba dni leczenia w miesiącu 686.—
Taksa leczenia — bezpłatnie.
Liczba łóżek (które szpital może pomieścić) 50.
Suma wydatków na szpital w ciągu miesiąca —

Liczba personelu:
a) lekarzy 1.
b) sióstr 2.
c) służby administr. 1.
d) „ pielęgniar. —

Sokółka, dnia 13 lutego 1924 r.

w/z Kierownik Szpitala **Dr. Błahuszewski.**

33 Morgów 68 Prętow, do Budynku Namiesnika należał, który do Wyboru Podatkow z Miasta y Wsiow kilku, do żadnego Folwarku nienależących był utrzymywanym a przytym y Dozor miał nad Miastem, - od czasu zabrania namienionych Gruntow, muszą teraz w pogranicznych Wsiach dla wyżywienia się Grunt naymować, Tak co do Pastwisk, a osobliwie Łąk ponoszą Niedostatek.

Grunta tuteyszego Miasta są liche y niedobre, bardzo mało znich są szrednicy Dobroci, całe Territorium zgoła z czystych piaszczystych i Glinianych Gór wielkich zkłada się.

Rola we Trzy Pola iest podzielona, y wszelkiego Gatunku Zboże mięszkancy sieią lecz zapewniają, iż często ledwo zasiew dostaią.

Łąki tylko w iednym Polu są y tych mało y dłatego Rok rocznie uzywanemi będą, które bowiem nawet do szrednich Łąk liczone bydź niemogą.

Pastwiska są liche Do folwarku naylepsze Łąki y Pastwiska są zabrane, od tego Czasu iak Im Dwor one zabrał, bardzo w Gospodarstwie swoim są cofnięci y pokrzywdzeni.

Ogrody tuteyszych Mięszkańców są dobre y zasiewane będą warzywemi ogrodowinami

Dział nieurzędowy.

Protokół

zebrania przedstawicieli społeczeństwa przy udziale przedstawicieli wojskowości, odbytego dnia 18/I 1924 roku w lokalu Sądu Pokoju II okręgu w Sokółce.

Z inicjatywy Polskiej Macierzy Szkolnej zostało zwołane dzisiejsze zebranie, na które przybyli: przedstawiciele wojskowości w liczbie 3-ch i przedstawiciele Społeczeństwa w liczbie 37.

O godzinie 7 wieczorem inż. Sokołowski, zagaja posiedzenie krótkiem przemówieniem, w którym przedstawia cel zebrania a tym jest stworzenie na terenie Sokólskim, Rady Wychowania Fizycznego, któraby przez współdziałanie z władzami wojskowymi propagowała ideje wychowania młodzieży, przy zastosowywaniu metod wychowania fizycznego, oraz wcielała je w ramy życia. Następnym celem zebrania jest sprawa zorganizowania Klubu urzędniczego.

Po skończeniu przemówienia proponuje na przewodniczącego p. Dyrektora Ejsymonta. Obecni propozycją akceptują oklaskami. Pan Dyrektor Ejsymont obejmuje przewodnictwo i za zgodą obecnych powołuje na sekretarza p. Krupińskiego poczem ogłasza porządek dzienny, który brzmi:

1) Stworzenie Rady Wychowania Fizycznego.
2) Zorganizowanie Klubu urzędników państwow. i komunalnych.
3) Wolne wnioski.

I. Stworzenie Rady Wychowania Fizycznego.

Przewodniczący oznajmia, że por. Cholewa zreferuje sprawę do punktu I porządku dziennego.

Por. Cholewa wygłasza obszerny referat w którym przedstawia cel istnienia Rady. Rada wychowania Fizycznego, wyłoniona przez Społeczeństwo może odegrać dużą rolę, w dziele wychowywania fizycznego młodzieży, a tem samem może przynieść wydatną pomoc armji, przez dostarczenie jej wychowanego fizycznie materjału ludzkiego. Wychowanie fizyczne nie jest inowacją, wprowadzoną przez nowoczesne Społeczeństwa. W czasach Starożytnych wychowanie fizyczne było wielkim celem ówczesnego społeczeństwa. Za wzór możemy postawić Grecję, gdzie sport był połączony z kultem religijnym każdego obywatela. Nic też dziwnego że Grecja mając dobrą komisję fizyczną przeżywała okresy największego rozkwitu w każdej dziedzinie życia i przodowała wśród innych narodów.

W minionej wojnie obserwowaliśmy z podziwem Anglję, która aczkolwiek nie miała stałej armji, to jednak w stosunkowo krótkim czasie wystawiła armję, stojącą na najwyższym poziomie doskonałości. Zasługa to społeczeństwa angielskiego, które dawno zrozumiało i oceniło korzyści płynące z wychowywania młodzieży w duchu fizycznym. Wychowanemu fizycznie obywatelowi wystarczy by go należycie zdyscyplinować, a już staje się żołnierzem, zdolnym do służby. Lecz nietylko Anglja prowadziła i prowadzi pracę w tym kierunku, a cały świat osięgnął pewne rezultaty pod tym względem tylko u nas praca tak ważna leży odłogiem. Przyszła wojna wymagać będzie od każdego narodu, doceniającego własną niezależność i byt czynów nieprzeciętnych by się przeciwstawić nowym sposobom walki. Chodzi więc o stworzenie rezerw armji, która na każde hasło mogłaby się przekształcać w silne szeregi wojska. Brak środków materjalnych nie pozwala naszej armji o własnych siłach prowadzić prac wyszkolenia wojska w pełnem znaczeniu. Społeczeństwo więc ma wielką rolę do odegrania w tym dziele.

Pan Wasilewski zapytuje referenta czy wojskowość będzie współdziałać ze społeczeństwem przy przeprowadzaniu zamierzonego dzieła.

Referent odpowiada, że właśnie dążeniem wojskowości jest by społeczeństwo w pracy koło przygotowywania rezerw było z władzami wojskowymi w jaknajściślejszym kontakcie W tym celu statut organizacji, który zostanie odczytany, przewiduje wejście w skład Rady dwuch przedstawicieli wojska.

Najwydatniejsza pomocą wojska będzie dostarczenie na usługi Rady instruktorów i wychowawców.

Referent odczytuje statut organizacji.

Pan Przewodniczący otwiera dyskusję nad wygłoszonym referatem Pan Starosta Walicki w dłuższem przemówieniu podkreśla konieczność istnienia takiej organizacji ze względu na jej cel i wyraża nadzieje, że wszyscy zebrani kierując się myślą dobra armji, wyrażą co do stworzenia organizacji jednomyślności, uchwały powołanie jej do życia.

Pan Przewodniczący Ejsymont oznajmia, że istniejące od roku 1920 r. Towarzystwo Sportowe ma identycznie podobne cele jakie głosi statut Rady Wychowania Fizycznego. Towarzystwo to, którego termin działalności jest cały powiat, nie mogło sią rozwinąć zpowodu braku lokalu na siedzibę Towarzystwa. Obecnie kwestja wynajęcia lokalu jest na dobrej drodze i w najbliższej przyszłości Towarzystwo będzie posiadało własny lokal.

Na wniosek Pana Starosty Walickiego przewodni-

---

kuchennemi. Iakoż znaiduią się tu Sady. w których dobrego Gatunku Drzewa owocowe są zasadzone.

6. Jakiego Gatunku Gospodarstwo Mięszkańce prowadzą.

Uprawa Roli iest jedynem ich Gospodarstwem którym się zatrudniaią zaś Wychowanie Bydła iest tu ciężkie, ponieważ Mięszczani ani Łąk ani Pastwisk niemaią, iakoż iż Wychowanie więcey Industryi y Starania wymaga. Każdy z Mięszkańcow wychowuie sam swoie Bydło ktore podług Tabelli № 1. niewiele sztuk wynosi. Przy Indagacyi teraźnieyszey, znalazło się ogólnie.

84. Koni. 24. Zrebiąt. 186. Wołów. 128. Cieląt. 1014. Owiec. 510. Swini. y 4. Kozy.

W Proporcyi innych Miast znayduie się tu więcey Owiec. Sam Kommisarz niżey podpodpisany przekonał się że Gatunek owiec iest bardzo dobry naypryncypalniey maią dość wełny na sobie, wełna iest dobra y owce dosyć wielkie.

Także znayduie się tu niemało Pszczół. każdy nieledwie z Mięszkańców ma kilka Ulow,

(ciąg dalszy nastąpi).

czący zarządza sporządzenie listy obecnych i po wysłuchaniu licznych przemówień w sprawach poruszonych stawia wniosek Pana Starosty Walickiego który brzmi: „Zebrani uchwalają utworzenie Rady Wychowania Fizycznego“, pod głosowanie.

Wniosek jednogłośnie, przez aklamację, zostaje uchwalony. Wobec czego Przewodniczący wzywa obecnych do ogłoszenia kandydatów na członków zarządu.

Zgłoszono kandydatów:

1) Starosta Walicki.
2) Dyrektor Ejsymont.
3) Sędzia Malarski.
4) Dr. Błahuszewski.
5) Skarb. Gawroński.
6) Sekr. Kornelak.
7) Insp Falkowski.
9) Inż. Sokołowski.
10) Ref. Danko.

Panowie Starosta Walicki i Dyrektor Ejsymont zrzekają się swych kandydatów.

Na wniosek Pana Sędziego Malarskiego Przewodniczący zarządza głosowanie tajne, zarządza rozdanie kostek i powołuje Komisję do obliczenia głosów w osobie pp. zast. Starosty Kałuskiego, Dr. Błahuszewskiego i Czyżowskiego.

W głosowaniu otrzymali:

Sędzia Malarski.	34	głosy.
Dr. Błahuszewski	30	„
Skarb Gawroński	26	„
Insp. Falkowski	23	„
Inż. Sokołowski	7	„
Ref. Danko.		

Ponieważ statut przewiduje Zarząd złożony z 7 osób z których 2 osoby wchodzą z urzędu, z ramienia władz wojskowych, przeto przewodniczący ogłasza, że do zarządu zostali wybrani:

1) Pułk. Czermak.
2) Dyr. Burchard.
3) Sędzia Malarski.
4) Dr. Błahuszewski
5) Skarb. Gawroński.
6) Sekr. Kornelak.
7) Insp Falkowski.

Ukonstytuowanie się zarządu i rozdział mandatów nastąpi na inauguracyjnem posiedzeniu Zarządu.

II. Zorganizowanie Klubu urzędników państwow. i komunalnych.

Referuje Pan Starosta Walicki. W Sokółce jako w miejscu zgrupowaniu urzędów, daje się odczuwać potrzeba stworzenia klubu urzędników, w którym urzędnicy poza służbą czuliby się jak u siebie w domu. Stosunki materjalne urzędników są do pewnego stopnia zabezpieczone, natomiast strona moralna i wzajemnego współżycia towarzyskiego pozostawia dużo do życzenia Obecnie z braku własnego klubu urzędniczego urzędnicy odwiedzają różne jadłodajnie, gdzie warunki nie zawsze dostosowane są do godności urzędnika. Klub urzędniczy wykluczy konieczność odwiedzania tych lokali i jako ognisko rodziny urzędniczej zjednoczy urzędników P.M.S, na lokal przeznacza dom ludowy i równocześnie wyasygnowuje pewną sumę, niezbędną do przeprowadzenia odpowiedniego remontu.

Pan Kornelak wraca do poruszonych już spraw Towarzystwa Sportowego. Towarzystwo to obok celów czysto sportowych, ma za cel także rozwijanie życia Kulturalnego i towarzyskiego wśród zrzeszonych, którymi są przeważnie urzędnicy.

Towarzystwo liczy 160 członków w tym poważny odsetek stanowi nauczycielstwo.

Uważa za niewskazane tworzyć kilka organizacji, które właściwie zmierzają do jednego celu i tem rozdwajać siły, natomiast uważa za wskazane stworzyć klub przy istniejącym Towarzystwie Sportowym. Zebranie dzisiejsze może zdecydować sprawę klubu, bo jak na stosunki miejscowe, zebranie jest wyjątkowo liczne.

Mówca w dalszym ciągu przemówienia interpeluje p. Czyżowskiego by złożył sprawozdanie o stanie majątkowym Towarzystwa—jako referent tych spraw.

Zainterpelowany zdaje sprawozdanie, z którego wynika że Towarzystwo posiada: stoły, krzesła, oraz pewne rekwizyty sportowe.

Pan Szaniawski zauważa, że Statut Towarzystwa zabrania zrzeszonym uprawiania picia alkoholu. Okoliczność ta nie pozwala stworzyć klubu pod egidą Towarzystwa, ponieważ nie wyobraża sobie klubu bez bufetu zaopatrzonego w napoje wyskokowe.

Pan Okoszko jest przeciwny tworzenia klubu wyłącznie urzędniczego, natomiast zeleca stworzenie klubu inteligencji miejscowej.

Pan Przewodniczący wyjaśnia, że do klubu może uczęszczać każdy inteligentny człowiek, za protekcją członka klubu. Pan Starosta Walicki zgłasza wniosek:

1) Zebrani uchwalają stworzenie klubu urzędników państw. i komunalnych.

2) Zebrani polecają Zarządowi który ewentualnie zostanie powołany, wejść w porozumienie z Zarządem Tow. Sportowe celem skonsolidowania sił i wspólnej pracy.

Przewodniczący Zarządza głosowanie.

Zebrani wnioski uchwalają przez aklamację i na zarządzenie Przewodniczącego zgłaszają kandydatów na członków tymczasowego Zarządu Klubu.

1) Starosta Walicki.
2) Zast. Star. Kałuski.
3) Majcherski
4) Rach Sanko.
5) Skarbn. Gawroński.

Przewodniczący oznajmia, że zarząd w liczbie 5 osób został wybrany przez aklamację.

Zebrani polecają Tymczasowemu Zarządowi wciągu 7 dni sprowadzić Statut Klubu i przedstawić go walnemu zgromadzeniu do zatwierdzenia.

Wobec wyczerpania się porządku dziennego i niezgłoszenia wolnych wniosków. Przewodniczący zamyka posiedzenie o godz. 9 wieczorem i dziękuje obecnym za uczestniczenie na zebraniu. Na tem protokół zakończony.

Przewodniczący *Ejsymont.*

Sekretarz *Krupiński.*

Ogłoszenia.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Sokólskie w 1922 r. na imię Wiery Zapolskiej, mieszkanki wsi Niemczyn, gm. Korycińskiej. (2)

Zagubiono książkę stanu służby oficerskiej, wydaną przez P.K.U. Białystok w 1921 roku na imię porucznika Ignacego Gackiego, zamieszkującego we wsi Niemczynie, gm. Korycińskiej. (1)



Redaktor:. L. Niedźwiecki, sekretarz. Wydawca: Wydział Powiatowy

Polska Drukarnia B. Huppertca w Białymstoku, Rynek Kościuszki № 2 (obok kościoła).

L. dz. №. 27 1924 r.